

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Velké růžencové okénko
- Pro děti
- Program farnosti
- Příloha:
Růžencové Pexeso

Moji milí,

vítám vás u četby našeho farního zpravodaje. Máme konec září, prázdniny jsou opět minulostí, ještě si trochu užíváme babího léta.

V těchto dnech jsme oslavili svátek svatě Ludmily, od jejíž mučednické smrti právě uplynulo 1100 let a chystáme se oslavit svátek jejího vnuka, knížete a mučedníka svatého Václava. Za svatého Václava vdčíme právě svatě Ludmile. To ona ho přivedla na cestu k Bohu. V ní měl příklad pevné a opravdové víry. Obě svaté postavy nám ukazují velikost moci Boží. Jejich život je v tak silném kontrastu s jejich dobou, že jsou pro nás hmatatelným zázrakem. Uvědomme si, jak málo měli všemožných prostředků k prohlubování svého duchovního života a v jak temné době zároveň žili. Ludmila byla zavražděna pohanskými, vikingskými žoldáky, které na ni ovšem poslala „křesťanka“ Drahomíra. Václav byl zavražděn svým „křesťanským“ bratrem Boleslavem. To nám jasně ukazuje, že křesťanská víra nebyla tehdy u nás v lidech všeobecně zakořeněna. Podobnost s dobou, ve které žijeme my je zjevná. Měli ovšem ten největší zdroj života – mši svatou. Svatá Ludmila očekávala své vrahy právě posilněna svatou zpovědí, účastí na mši svaté a přijetím svatého přijímání. Její vnuk svatý Václav byl zavražděn cestou na „jitřní“, doslova na prahu kostela.

Doba to byla temná, ale v něčem možná snadnější než ta naše. V temnotě totiž světlo zazáří jasněji než ve špíně. S ďáblem se snadněji bojuje tam, kde mu není moc odevzdána vědomě a dobrovolně. Exorcisté poznamenávají, že je snadnější vyhnat ďábla v čistě pohanském prostoru než v prostoru, který býval křesťanský a od víry odpadl.

Na rozdíl od svatě Ludmily a svatého Václava máme mnoho prostředků a zbraní k vedení duchovního boje. Svátosti jsou samozřejmě stejné dnes jako tehdy. Ale od té doby přibýlo mnoho svátostí, které nám mohou a mají pomáhat v našem úsilí o zachování a předání víry – v našem duchovním boji s pánem tohoto světa.

Mezi všemi svátostinami vyniká v tomto ohledu modlitba svatého růžence, které je zasvěcen nadcházející měsíc říjen. Sedmého října slavíme svátek Panny Marie Růžencové. Ten den roku 1571 zvítězila křesťanská vojska nad muslimskými Turky v námořní bitvě u Lepanta. Byla to rozhodující bitva o budoucnost křesťanské Evropy. Svätý papež Pius V. vyzval před bitvou celou Evropu k modlitbě růžence a sám vedl v Římě růžencové procesí. Tento papež – dominikán (kterému vděčí papežové za bílou barvu jejich oděvu) si byl vědom toho, že růženec, který obdržel zakladatel jeho řádu svätý Dominik od Panny Marie, je zbraň. Však jej také dominikáni nosí na opasku tam, kde rytíři nosili meč. Růženec tedy rozhodl výsledek námořní bitvy. Jednoduché vysvětlení tohoto faktu je takové, že si Evropa vyprosila na Bohu skrze růženec zázrak. Je však třeba se zaměřit na podstatu tohoto konfliktu. Nebyla to jen tak nějaká válka. To ďábel se tady pokoušel rozdrtit křesťanskou víru pomocí militantního islámského náboženství, jako už před tím pomocí Lutherovy revolty. On totiž nikdy nebojuje pouze na jedné frontě. Jak píše svätý Pavel v listě Efezanům: „Vedeme přece zápas ne proti nějaké obyčejné lidské moci, ale proti knížatům a mocnostem, proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě, proti zlým duchům v ovzduší.“ (Ef 6, 12).

V souvislosti s růžencovým měsícem si můžeme připomenout ještě dvě události. Tou první je sluneční zázrak, který se stal při posledním zjevení Panny Marie ve Fatimě 13. října 1917. Druhou událostí je památka, která se slaví 5. října. Jedná se o památku blahoslaveného Bartolo Longo, apoštola růžence. Tento světec, který se narodil v roce 1841 a zemřel 5. října 1926, se v mládí stal satanistou, dokonce satanistickým „knězem“. Žil rouhavým a nemravným životem, věnoval se spiritismu a magii. Tyto praktiky u něj vedly k nočním děsům, strachu, sebevražedným myšlenkám a celkovému zhroucení. Nakonec se na radu jednoho rodinného přítele obrátil o pomoc ke knězi. Ten mu řekl, že pokud hledá spásu, bude muset šířit modlitbu růžence. Bartolo Longo se stal dominikánským terciářem. Založil bratrstvo na šíření modlitby svatého růžence. Obnovil zbořenou kapli v Pompei a zasvětil ji Panně Marii Růžencové. Od něj také pochází známá růžencová nověna Panny Marie Pompejské.

Růženec je tedy zbraň. Svätý Padre Pio dokonce říká, že „růženec je ta zbraň“. Je to zbraň proti ďáblu a jeho snahám. Panna Maria při svém zjevení ve Fatimě, kdy varuje svět před peklem a komunismem, drží v ruce růženec a vyzývá svět k jeho modlitbě.

V čem přesně spočívá jeho moc?

- je to mariánská modlitba. Panna Maria má moc rozdrtit hlavu pekelného hada. „Mé neposkrvněné srdce nakonec zvítězí“. Je úhlavním nepřítelem – nemesis – samotného Satana.
- je to pokorná modlitba. Růženec je tak obyčejná věc, že snadno oklame pyšné. Známe ty posměšky – je to modlitba pro staré babky, je hloupá, je monotónní, je mechanická, není dostatečně "intelektuální". Ze všech těchto námitek čouhá strach ďábla, který se růžence bojí, a tak se snaží lidi od něj ze všech sil odradit.
- je to modlitba propojující obrovské množství těch, kteří se ji modlí.
- je to modlitba, která nás učí rozjímat evangelium.

- je to modlitba, která v člověku upevňuje ctnosti, především víru, naději a lásku k Bohu.
- učí nás lásce a důvěře k Panně Marii.
- vede nás k pokání a odmítnutí hříchů.
- vede k touze po svatosti.
- vede k věčné radosti.

Říká se, že ten, kdo žije v těžkém hříchu a snaží se modlit zbožně růženec, se buď do roka z těžkého hříchu vymaní, nebo modlitbu růžence vzdá.

Je velmi vhodné snažit se o modlitbu růžence denně, a to v celku alespoň pět desátků. Upevňujeme si tak dobrý návyk – ctnost – modlitby. Modlitba růžence v celku nám pomáhá lépe se soustředit a do modlitby se ponořit. Pomodlit se pět desátků růžence trvá asi čtvrt hodiny, což můžeme brát za naprosté minimum pro denní modlitbu.

Moji milí, kéž bychom si letos všichni a každý zamilovali modlitbu svatého růžence. Kéž bychom se ho modlili opravdu zbožně a ne jen mechanicky. Pokud se modlíte růženec v metru cestou do práce a nepřejedete stanici, pak se pravděpodobně nemodlíte dobře. :-)

váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

Ikona sv. Ludmily

Po celý rok 2021 putuje farnostmi v České republice ikona sv. Ludmily. Putování ikony sv. Ludmily můžeme chápat jako příležitost k obnově naší víry. Ikona byla požehnána na Levém Hradci a v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě a z těchto míst putuje do farností po celé zemi.

V naší farnosti přivítáme ikonu ve dnech **11. až 24. října** (pondělí až neděle). Bude vystavena v kostele k uctívání. Po každé mši svaté bude u této ikony krátká pobožnost.

Misijní jarmark

Jarmark se letos uskuteční v neděli **17. října**. Po všech mších svatých se ve farním sále za dobrovolný příspěvek budou nabízet vámi vyrobené drobnosti nebo darované věci. Na odbyt jdou také zavařeniny, výrobky z přírodnin a ze sušených květin. Svými dobrotami a krásně nazdobenými výrobky potěšíte i ostatní, a ještě přispějete na dobrou věc. Výtěžek bude opět zaslán na podporu dvou dětí, šestnáctileté ugandské dívky Jane Nalweyisio a devítiletého indického chlapce Fernanda Kristona, z projektu Adopce na dálku. Nabízené věci a výrobky můžete nosit v sobotu 16. října od 16 do 18 hodin do farního sálu.

Velký farní úklid

V pátek **26. listopadu** mezi 14. a 17. hod. nebo v sobotu **27. listopadu** mezi 8. a 11. hod. V předvečer začátku nového liturgického roku, se uklízí a gruntuje všechno, co je potřeba: okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela. Loňský jarní ani podzimní úklid se z důvodu karantény nekonal, o to více je vaše pomoc vítaná. Těšíme se, že přijdou i mladí. Všem pomocníkům předem děkujeme. Za odměnu se můžete potěšit v sobotu dopoledne výrobou vlastního adventního věnečku.

Adventní věnce

V sobotu **27. listopadu** od 10 hod., v učebně. Věnečky si můžete vyrobit všichni, nejen děti. Jste srdečně zváni. Materiál na výrobu si vezměte s sebou, hlavně korpusy věnečků, svíčky, případně přírodní materiál, sušené ovoce apod.

Adventní duchovní obnova pro farnost

V sobotu **4. prosince** dopoledne od 9 do 12 hodin ve farním sále. Zakončena bude mší svatou. Hlídkání dětí je zajištěno.

Mikulášská nadílka

V neděli 5. prosince od 17 hod. ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ ■ K VOLBÁM

Na začátku října budeme volit nové poslance. Naši biskupové nás vyzývají k dobře promyšlené volbě a podpoře těch, kteří nejen zastávají určitý politický program, ale jejichž postoje a způsob života svědčí o tom, že své jednání staví na hodnotách pravdy a svobody jako na zásadních hodnotách pro zachování a rozvoj demokracie.

Připojme se ke každodenní předvolební modlitbě:

„Nebeský otče, děkujeme ti za naši zem, kterou jsi nám daroval, abychom o ni s láskou a vděčností pečovali. Děkujeme ti také za ty, kteří naší zemi vládnu. Daruj jim laskavé a moudré srdce, aby poznávali, co je dobré a co je zlé, aby ochotně naslouchali Tvému hlasu ve svém svědomí a řídili se podle něho. Nás pak naplňuj Svatým Duchem, abychom svým životem přispívali ke šťastné budoucnosti naší země.“

■ ■ ŽIVÝ RŮŽENEC

Téma tohoto vydání zpravodaje je růženec. K tématu o růženci patří jistě i „živý“ růženec, který se v naší farnosti modlíme už dlouhá léta.

Modlitba živého růžence pochází z první poloviny 19. století, kdy mladá Francouzka Pauline Jaricot hledala možnost, jak zachránit duše nevěřících. V 17 letech byla oslovena promluvou svého faráře, poznala marnost dosavadního života a složila slib čistoty. Později založila společenství desíti lidí, které podporovalo šíření evangelia modlitbou i financemi.

Živý růženec je společenství lidí, kteří se zavázali, že se každý den budou modlit jeden desátek růžence. V ideálním případě se živý růženec modlí dvacet lidí, kteří se dohromady pomodlí všechna růžencová tajemství. Obvykle se tajemství živého růžence střídají po měsíci.

U nás máme čtyři modlitební skupiny, čtyři růže (modrá, zelená, žlutá a červená) po dvaceti lidech, každá růže má svou vedoucí. Modlíme se vždy první pondělí v měsíci po mši svaté, kdy se také mění tajemství. Výjimkou jsou červenec a srpen, kdy se nescházíme, ale tajemství z června se modlíme až do září.

Srdečně a naléhavě hledáme a zveme zájemce o zapojení se do této modlitby, mladé i staré, muže i ženy. Jedinou podmínkou je ochota pomodlit se každý den příslušné tajemství (desátek), aby byl výsledkem celý růženec. Pro každý měsíc je připraven také úmysl, za který se modlíme. Kromě tohoto všeobecného je možné přidat i úmysl osobní.

Podrobnosti získáte u vedoucích růží nebo vám informaci podá paní Lída. Nebo kdokoliv, kdo se živý růženec modlí.

■ ■ DARY PRO FARNOST

Milí farníci, na začátku čtvrtého čtvrtletí si dovoluujeme připomenout, že vaše finanční podpora (nejen) na konci roku je velmi významnou pomocí pro provoz naší farnosti. Finanční dary je možné zasílat na účet číslo **283641309/0800** a lze si je pak odepsat v daňovém přiznání za rok 2021. Předem srdečně děkujeme za vaši štědrost.

■ ■ VZPOMÍNKA NA P. JIŘÍHO HÁJKA

Mnozí z vás jste znali P. Jiřího Hájka, mnozí víte, že jsem jeho neteř. Zním ho tedy od malička a ráda bych se podělila o jednu vzpomínku. Můj strýc říkával: „Pán Bůh Ti splní i ta nejtajnější přání.“

V neděli 29. 8. 2021 se P. Karel při ohláškách pozastavil nad tím, že ve strašnické farnosti je poslední dobou velmi málo intencí na mše svaté a vyzýval, abychom využili možnost nechat sloužit mši svatou za naše blízké, přátele, dobrodince. Po skončení mše svaté jsem měla zmeškaný hovor od mé maminky, které jsem hned volala zpět, a dozvěděla jsem se, že právě zemřel její bratr a můj strýc P. Jiří Hájek. Mši svatou za něj sloužil P. Karel hned v úterý večer. Je to splněné přání?

V ten samý čas byl v nemocnici můj tchán, s P. Jiřím byli dobrými přáteli. Ten, jakmile se dozvěděl o jeho úmrtí, řekl: „Kdy má pohřeb? Jak se tam dostanu, abych se s ním rozloučil?“ Jeho zdravotní stav byl ale tak vážný, že vůbec nebylo možné o účasti na pohřbu, který byl v pátek, přemýšlet. Ve čtvrtek jsme se dozvěděli, že tchán zemřel. Nemusel tedy řešit účast na pohřbu a loučení s Jiřím, když v tu dobu už byli spolu... Že by další splněné přání?

Opět jsme měli důvod zadat intenci. V sobotu ráno byla ve strašnickém kostele mše svatá za našeho dědu... Tak do třetice splněné přání.

Parte P. Jiřího Hájka jsem odesílala poštou i elektronicky. Jako odpověď mi od P. Jindřicha Bartoše ze Znojma přišla kondolence s následujícím zajímavým vzpomínáním, o které se chci s vámi čtenáři podělit:

P. Jiří se narodil o Velikonočním pondělí r. 1935. V ten den se četlo evangelium o učednících jdoucích do Emauz. Toto Boží slovo ho celý život doprovázelo a často se k němu vracel. A my jsme mohli tolikrát říci: „Což nám srdce nehořelo, když nám na naší životní cestě odhaloval smysl Písma?“

V mládí delší dobu uvažoval o svém duchovním povolání. Když mu bylo 25, rozhodl se to už jednou provždy vyřešit a uzavřít. Našel si v Praze kostel, kde byl ten den právě výstav Nejsvětější Svátosti. Bylo to v kostelíku na Pankráci. Delší dobu tam klečel a měl dojem, že nepřichází žádné vyjasnění. Vstal tedy a řekl si: „Knězem tedy nebudu.“ V tu chvíli měl dojem, jako by zaslechl: „Nemusíš. Ale já ti to jednou připomenu.“

Šel tedy za svým starým farářem, aby podal přihlášku do semináře. Ten mu řekl: „Víš, jaká je doba, asi tě hned nepřijmou. Jak dlouho jsi ochoten čekat?“ Bez váhání odpověděl: „Třeba do konce života.“ „Tak to jdeme vyplnit přihlášku,“ odpověděl farář.

Na mnohé naše sdílené problémy často říkal. „A o co ti jde? Na čem ti hlavně záleží?“ Jeden bohoslovec si to napsal na obal breviáře – tak foneticky a bez mezer vocotide. Jeho soused v kapli mu pak jednou říkal: „Co to tam máš napsáno, vypadá to jako latinsky, zkoušel jsem to přeložit, ale nedává mi to smysl?“ Mohl mu na to říci jen: „A vo co ti de?“

Když jsem v neděli večer dostal zprávu o náhlé smrti P. Jiřího a pak otevřel lekcionář na pondělní ranní mši sv., překvapeně jsem četl: „Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o těch, kteří už zesnuli. Nesmíte pro ně truchlit tak jako ti, kdo nemají naději.“

A pak hlavně evangelium: „Ježíš otevřel knihu proroka Izaiáše a četl: Hospodin mě pomazal a poslal mě, abych přinesl radostnou zvěst chudým, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu.“ Tolikrát jsme díky P. Jiřímu mohli dodat: „Dnes se splnilo to písmo, které jsme právě slyšeli“. A díky jemu mohli zažít co to je: Milostivé léto Páně.

Otče Jiří: Vejdí v radost svého Pána!

Marie Kamarádová

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍM SVATÝM PŘIJÍMÁNÍM

Jako tatínek sedmileté Anežky Kopecké jsem byl osloven, abych vylovil z paměti událost, kterou jsme společně slavili v neděli 6. června letošního roku, a to událost pro farnost velmi milou – 1. svaté přijímání nejmladších dětí z naší farnosti. Během roku se děti na náboženství setkávaly pouze on-line s úkoly, které jim pečlivě připravovaly a zadávaly naše katechetky. Proto bylo velkou milostí a štěstím, že se přísná opatření postupně uvolňovala, a tak mohla proběhnout jak příprava dětí, tak také duchovní rozhovory nás rodičů s oběma patery. Byla to pro nás všechny velká změna – možnost dorazit na faru, vytvořit malé, skutečně živé společenství, a takto se posílit společnou výukou, sdílením a modlitbou. Nadešla kýžená neděle, především pro holčičky šance ukázat před Bohem i lidmi ty nejkrásnější a nejbělostnější šatičky, které jen můžou na sebe obléci, a vyrazili jsme na dětskou mši. Vše mělo stále komorní charakter, nemohli dorazit všichni naši přátelé a příbuzní, s kterými

bychom si v normální době přáli společně slavit mši svatou a chválit Boha za dar eucharistie pro naše nejmenší. Přesto na děti určitě zapůsobilo, že jim patřila všechna pozornost při mši svaté, skutečné Tělo Páně místo dosavadního křížku, a po mši milé pohoštění v učebně. Společně, i za ty, kteří se z nejrůznějšího důvodu nemohli osobně zúčastnit, nezbyvá než

poděkovat za požehnání a duchovní posilu pro patery, naše rodiny i celou farnost, které se nám touto slavností vrchovatě dostalo. Pán Bůh zaplať. Dovolte, abych si na závěr vypůjčil slova požehnání otce Jakuba ze slavnosti 16. 9. v kostele sv. Ludmily, kterými se s námi ve čtvrtek na slavnostní mši rozloučil: Ať setkání u oltáře a účast na mši zanechá ve vás všech stopu víry, znamení lásky a kapku naděje do života v Kristu. Amen

Petr Kopecký

■ ■ LETNÍ FARNÍ TÁBOR

Letošní tábor se odehrával v pro nás již známém prostředí skautské základny v Desné. Obklopeni krásami rozmanité horské krajiny kolem se malí poutníci seznámili s místními mírumilovnými skřítky duháčky. Vůdce duháčků Duhovou děti vřele přivítal a oznámil jim, že budou mít příležitost účastnit se tradičního turnaje, ve kterém soupeří různé klany a země. Aby se ale mohli zapojit, museli napřed zjistit, do kterého klanu patří.

Zatímco děti předváděly své dovednosti, mistři jednotlivých klanů je se zájmem pozorovali a spěšně plánovali, koho do své družiny budou chtít přibrat. Nakonec se naši malí poutníci sešikovali do čtyř početných skupin. Aktivní a průbojní dobrodruzi se shromáždili kolem mistryně červeného klanu z Magmazemě Artemi a její pomocnice Suryí. Zvídaví a pozorní posílili modrý klan z Tajohlubin a pečlivě naslouchali mistryni Aelin a její pravé ruce Valterovi. Do zeleného klanu ochránců Čarohvozdu pod vedením mistra Magnuse a jeho ochránce Parvuse se zase dostali ti, kteří zapáleně chrání přírodu a klid. A konečně, bílý klan od Vichroviny pod vládou sira Afkanta a jeho pobočníka Claruse, přijal za své ty poutníky, kteří mají cit pro spravedlnost a pořádek.

Když byly děti rozřazeny do klanů, mistři a jejich pomocníci jim začali vysvětlovat přednosti svých klanů a zemí, jež spravují. Každá barva, tedy každý element, má své síly a slabiny. Děti se zapojily do intenzivního tréninku. Mistři se jim snažili své země představit, aby je tak mohly co možná nejlépe reprezentovat na turnaji. A nejen to. Bylo třeba, aby se děti seznámily i s ostatními klany. Proto byly vyslány na několik průzkumných akcí. Děti tak narazily na bytosti, které v jiných zemích žijí. Rozmanitost jim také byla připomínána díky kartičkám, které děti dostávaly za své úspěchy. Z nich mohly také poznat, že každá země má svou osobitou krásu a slouží jako útočiště pro jedinečné bytosti, které nikde jinde žít nemohou.

Pátého dne byl konečně zahájen turnaj! Zástupci klanů se shromáždili, aby si vyslechli slova Duhovouse, pána duháčků. Ten jim zdůraznil, že nemají zapomínat na to, že turnaj se nese v přátelském duchu. Některé duháčky i děti totiž zneklidňoval zápal, se kterým mistři podněcovali své nové následovníky k lepším výsledkům. Nakonec se díky dětem vše povedlo a turnaj proběhl čestně a spravedlivě. Děti musely v aréně plnit celou řadu náročných úkolů, často dokonce samy nebo v menších skupinkách. Když turnaj večer skončil, zdálo se, že nic nemůže narušit oslavy a zdárný návrat domů.

Jenže mistři nebyli s turnajem spokojeni. Usmyslili si, že své neshody vyřeší bojem a brzy vyšlo najevo, že každý z nich plánuje stát se jednoznačným vládcem všech zemí. Po několika počátečních střetech se navíc v okolí ukázaly příšery sloužící černému klanu z Temnozemě, který na turnaj nebyl pozván. Jeho mistři se brzy ukázali v zemi duháčků a požadovali připuštění mezi ostatní. To mistry ještě více popíchlo a posílilo jejich nevráživost.

Děti tak brzy musely chránit duháčky před zvůli temnozemních nestvůr a chránit samy sebe před záští svých mistrů, kteří klany poštvávaly proti sobě. Děti naštěstí mistry brzy prohlédly a s pomocí Suryi, Valtera, Parvuse a Claruse se snažily své země zachránit. Nakonec se s černým klanem utkaly v boji. Mistři čtyř barev s jejich pomocí porazili nestvůry na hlavu. To však nebyl konec. Vzájemná zášť mistrů totiž černý klan nesmírně posilovala, a tak se nestvůry brzy objevily znovu.

Bylo tak na našich malých dobrodruzích, aby převzali zodpovědnost za své země a vyrazili zachránit bytosti, které v nich žijí, a taky své vlastní mistry. Nakonec dorazili na bojiště včas a na poslední chvíli zabránili nejhoršímu. Mistři byli totiž tak ponořeni do boje, že by snad pozvedli zbraň i proti sobě navzájem. Shovívavost, smířlivost a bratrství nakonec mistrům otevřelo oči a smrt, symbolizovaná černým klanem, byla nucena odejít. Děti se staly novými mistry. Teď už je na nich, aby své země spravovaly podle učení Písma.

Po celý tábor jsme dětem z Bible vybírali pasáže a podobenství týkající se odlišnosti, rozmanitosti a darů, které jsme dostali od Boha. Na večerních duševních večerech jsme se jim snažili vysvětlit, že si musíme vážit světa i lidí kolem nás. Mluvili jsme spolu o tom, proč jsme každý jiný, a jak toho můžeme využít, abychom žili v souladu s křesťanskou naukou. Věříme, že se naše úsilí vyplatilo, protože malí dobrodruzi vystoupili v příběhu tak, jak jsme doufali; jako ochránci slabších, jako stavitelé mostů a jako zodpovědní mladí lidé.

Díky všem, kteří nám s přípravou tábora pomohli, či nás provázeli modlitbou. Na děti se budeme těšit na nadcházejícím jubilejním dvacátém letním táboře!

Jan Spousta

Fotografie z tábora je možné si prohlédnout na nástěnce v předsíni kostela.

■ ■ FARNÍ POUŤ NA LEVÝ HRADEC

Dne 11. září jsme podnikli pod vedením otce Karla u příležitosti 1 100 výročí mučednické smrti svaté Ludmily farní pouť k pramenům naší křesťanské víry – pouť na Levý Hradec. Od kostela jsme odjízďeli v 8.30 a autobus byl zaplněn do posledního místa. Po 45 minutách jízdy podzimní krajinou jsme dorazili do cíle. Vedle kostelíka sv. Klimenta (původně rotunda), který vybudoval manžel kněžny Ludmily kníže Bořivoj a který měl údajně vysvětit sám svatý Metoděj, celebrou na louce mši svatou P. Petr Bubeníček.

Teprve zde člověku dochází, na jaké posvátné půdě stojí, a uvědomí si, že křesťanství to nemělo ve svých počátcích vůbec jednoduché a nemá to jednoduché ani dnes. Ludmilin mladší syn Vratislav se oženil roku 906 s kněžnou Drahomírou, o níž Kosmas říká, že „ona sama byla k víře křesťanské tvrdší než skála“. Nelze ani vyloučit, že Drahomíra přijala křest pouze formálně, a ve svém nitru zůstala pohankou.

A co onen závoj, se kterým bývá sv. Ludmila zobrazována? Drahomíra podle domněnek historiků nechtěla, aby byla prolita Ludmilina krev, což by z ní dělalo mučednici, a Drahomíra určitě dobře znala pravidla křesťanské kanonizace, neboť kněžna Ludmila žila velmi zbožným životem

Po mši svaté jsme se přesunuli do Mělníka, do restaurace Na Hradbách, kde jsme měli od 12.45 rezervována místa a objednané jídlo.

Jedli jsme rychle, a tak trochu ve spěchu, neboť od 14 hodin na nás čekala prohlídka zámku. Zámek je ve vlastnictví pana knížete Jiřího Jana z Lobkowicz, který jej získal spolu s polnostmi v restituci po roce 90 a z vlastních zdrojů jej nechal celý opravit a zařídit interiéry. Stát zde nepřispěl ani korunou! Co neodvezli Švédové za Třicetileté války, tak si v 50. letech minulého století přivlastnili „rudí zbojníci“. Procházeli jsme skvostně a vkusně zařízenými pokoji a nasávali každé slovo vynikající paní průvodkyně – ta nás na závěr dokonce pochválila, že jsme byli vzorná skupina. Jen tak pro zajímavost: Mělník byl úředním městem českých panovnic (královen) vdov a je spojován např. se jmény kněžna Ludmila, dále kněžna Emma, což byla manželka Boleslava II a jako první a jediná panovnice zde nechala razit mince s nápisem Emma Regina, a dále Johany z Rožmitálu, což byla manželka Jiřího z Poděbrad.

Mělník je také spojován s pěstováním vinné révy a kvalitním vínem – víno se již od počátků středověku používalo při bohoslužbě oběti a během doby, staletí, mu přišel na chuť i běžný lid a dnes to jsou turisté a návštěvníci. Vynikající je značka Svätý Vavřinec z roku 2017 a je též zajímavostí, že zdejší bílé víno značky Solaris se začíná pěstovat na jihu Švédska.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu této farní pouti – byla pro nás osvěžením ducha i těla.

Chtěl bych se též podělit o dvě věci, které mě zde napadly:

- v jednom z pokojů mělnického zámku byly bohatě intarzované barokní sekretáře, kam se ukládaly důležité listiny a písemnosti. My dnes ukládáme a zálohujeme důležité věci do počítačů. Co asi zůstane zachováno pro budoucí generace po naší technicky vyspělé civilizaci?
- Lobkowiczové, což je jeden z nejvýznamnějších a světově nejznámějších šlechtických rodů, mají vepsáno v erbů: Popel jsem a popel budu. To bychom měli mít na paměti všichni, i když nejsme urozeného původu...

Bohuslav Zezula

■ ■ S MAMINKAMI V ROKYTNICI

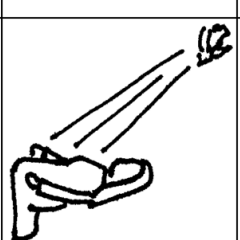
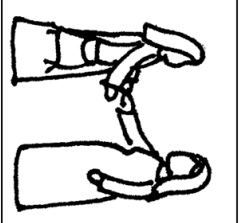
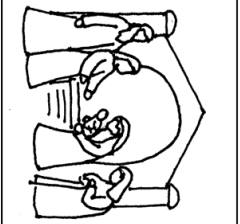
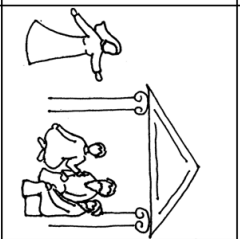
Také letos se nám podařilo s maminkami z mateřského centra vyrazit alespoň na prodloužený víkend. Hostila nás, pro strašnické velmi oblíbená, fara v Rokytnici nad Jizerou. Dvě z nás přijely na místo již ve čtvrtek 16.9., takže mohly v pátek prozkoumat blízké i poměrně vzdálené okolí. Když jsme v pátek dorazily i další dvě, mohl všech 7 dětí přivítat kašpárek Kostelníček. S ním jsme si hojně zazpívaly za doprovodu rytmických nástrojů dětské chváličky a také jsme se seznámily s úplně novou knížkou Oldřicha Seluckého – Svatá Ludmila, Příběh české kněžny (Karmelitánské nakladatelství, 2021). Tuto knížku jsme postupně přečetly, a tak se dozvěděly celý příběh svaté Ludmily. Pokaždé jsme dostaly nějaký pracovní list k vybarvení či vyplnění (k dispozici na <https://deti.vira.cz/objevuji/boha-a-viru/apostolove-a-svati/svati/ludmila> nebo <https://deti.vira.cz/z-vyuky/sada-obrazku-zivot-svate-ludmily>). V sobotu jsme vyrazily na společný výlet-procházku na vyhlídku nad Rokytnici. Posílnění svačinou a bublením bublifuky jsme se klesáním vrátily zpět. Pobyt utekl jako voda a v neděli po mši jsme se rozjely do svých domovů. Děkuji všem zúčastněným za milou společnost a těšíme se zase na příští setkání!

A srdečně zveme i další nové maminky, co jsou s dětmi doma, do mateřského centra – scházíme se pondělky a středy mezi 9.30-12.00 na faře v učebně. Přijďte navázat nová přátelství!

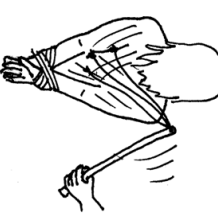
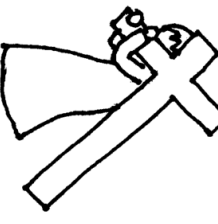
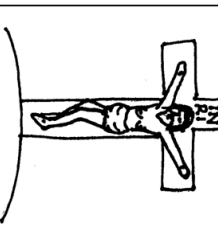
Anička N.

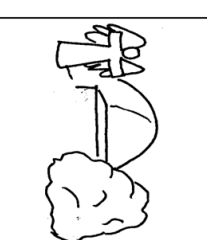
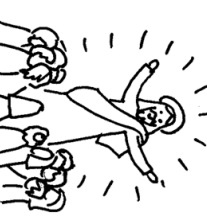
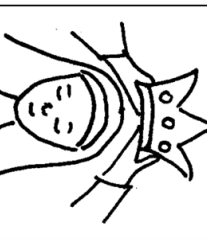
TAJEMSTVÍ
RADOSTNÉHO
RŮŽENCE

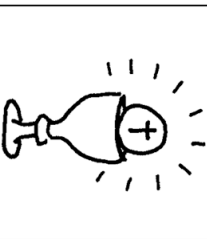
TAJEMSTVÍ
BOLEŠTNÉHO
RŮŽENCE

TAJEMSTVÍ
SLÁVNÉHO
RŮŽENCE

TAJEMSTVÍ
RŮŽENCE
SVĚTLA

JEŽÍŠ, kterého jsi, Panno, z Ducha sv. počala	JEŽÍŠ, s kterým jsi, Panno, svatou Alžbětu navštívila	JEŽÍŠ, kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila	JEŽÍŠ, kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala	JEŽÍŠ, kterého jsi, Panno, v chrámě nalezla	TAJEMSTVÍ RADOSTNÉHO RŮZENCE	TAJEMSTVÍ BOLEŠTNÉHO RŮZENCE	TAJEMSTVÍ SLÁVNÉHO RŮZENCE
JEŽÍŠ, který se za nás krví potil	JEŽÍŠ, který byl za nás bičován	JEŽÍŠ, který byl za nás trním korunován	JEŽÍŠ, který za nás nesl těžký kříž	JEŽÍŠ, který byl za nás ukřižován	JEŽÍŠ, který tě, Panno, v nebi korunoval	JEŽÍŠ, který tě, Panno, v nebi korunoval	TAJEMSTVÍ SLÁVNÉHO RŮZENCE
JEŽÍŠ, který z mrtvých vstal	JEŽÍŠ, který na nebe vstoupil	JEŽÍŠ, který Ducha Svátého seslal	JEŽÍŠ, který tě, Panno, do nebe vzal	JEŽÍŠ, který tě, Panno, do nebe vzal	JEŽÍŠ, který tě, Panno, v nebi korunoval	JEŽÍŠ, který tě, Panno, v nebi korunoval	TAJEMSTVÍ SLÁVNÉHO RŮZENCE
JEŽÍŠ, který byl pokřtěn v Jordánu	JEŽÍŠ, který zjevil v Káně svou Božskou moc	JEŽÍŠ, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání	JEŽÍŠ, který na hoře proměnění zjevil svou slávu	JEŽÍŠ, který na hoře proměnění zjevil svou slávu	JEŽÍŠ, který ustanovil Eucharistii	JEŽÍŠ, který ustanovil Eucharistii	TAJEMSTVÍ RŮZENCE SVĚTLA

■ ■ ■ VELKÉ RŮŽENCOVÉ OKÉNKO

„Jen málo křesťanů, byť i vzdělaných, zná cenu, záslužnost, znamenitost a nutnost modlitby Zdrávas Maria. Bylo zapotřebí, aby se při různých příležitostech Panna Maria sama zjevila velkým a osvěceným světcům jako sv. Dominikovi, sv. Janu Kapistránskému nebo bl. Alanovi de la Roche, aby je přesvědčila o záslužnosti této modlitby. Tito světci sepsali celé knihy o zázracích a účincích této modlitby na obrácení hříšníků. Naléhavě hlásali a veřejně kázali, že spása světa začala slovy Zdrávas Maria, proto je na tuto modlitbu vázána i spása každého člověka zvláště. Hlásali, že tato modlitba přinesla do suchého a jalového světa plod života. Proto, když se tuto modlitbu dobře modlíme, musí i v našich duších vzklít Boží Slovo a zrodit plod života, Ježíše Krista. Zdrávas Maria je nebeskou rosou, která zavlažuje zemi, to znamená naši duši, aby přinesla ovoce ve svůj čas.“

Chceme-li objevit tajemství růžence, budeme jistě hledat slova povzbuzení u těch nejpovolanějších. Mezi ně osobně řadím svatého Ludvíka Maria Grigniona z Montfortu, autora knihy O pravé Mariánské úctě, ze které je citován úvodní úryvek, nebo například papeže Jana Pavla II.

Papež Jan Pavel II. byl velkým milovníkem a propagátorem modlitby růžence. Nemalý vliv na něj v tomto ohledu měl právě svatý Ludvík. K jeho spisu se papež dostal ještě jako Karol Wojtyla za ne-obvyklých podmínek, a to v tovární čistíčce, kde pracoval během druhé světové války. Dílo sv. Ludvíka ukazovalo, že oddanost Panně Marii je zároveň nejlepší cestou bezvýhradného plnění Boží vůle a že život ve sjednocení s Marií je životem s Kristem a pro Krista. Proto si tento život nakonec Karol zvolil. Později to vyjádřil v papežském heslu slovy „Totus Tuus“ – „Celý Tvůj“ a písmenem M ve svém znaku.

Za záchranu života při atentátu v květnu roku 1981, kdy kulka o milimetr minula aortu, vděčil papež dle svého přesvědčení Panně Marii. Atentátníkovi papež odpustil již v sanitce a pak v nemocnici, kdy za něj pronesl modlitbu a po dvou letech ho navštívil ve vězení. V květnu 1982 se papež odebral na pouť do Fatimy, aby zde Panně Marii poděkoval za její mateřskou ochranu a aby rok po atentátu zasvětil a odevzdal svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. V říjnu 2002 vyhlásil Rok růžence a přidal k této tradiční mariánské modlitbě pět „tajemství světla“.

Při příležitosti vyhlášení Roku růžence sepsal Jan Pavel II. apoštolský list Rosarium Virginis Mariae biskupům, kněžím a věřícím o modlitbě svatého růžence. Na farním webu je ke stažení v e-knihovně: <http://www.farnoststrasnice.cz/doky/e-knihovna/rosarium-virginis-mariae.pdf>.

Ačkoliv jsme v mnoha kázáních, především během mariánských měsíců května a října, často vybízení k rozjímání růžence i textů o něm, nejsou apoštolské listy zrovna oddechovým čtením na sklonku dlouhého pracovního či studijního dne. Přesto obsahují perly, které nás mohou oslovit a nejinak je tomu i v apoštolském listu o růženci:

„Modlitba růžence, svou povahou mariánská, je nicméně modlitbou plynoucí ze srdce orientovaného ke Kristu. **Svémi středními prostředky vyjadřuje hloubku celého křesťanského poselství a je téměř jejich shrnutím.** Zaznívá zde Mariina modlitba, její ustavičné Magnificat za dílo spasitelného vtělení, jež mělo počátek v jejím panenském lůně. Křesťanský lid se tak vydává do školy Mariiny, v níž je přiveden ke kontemplaci krásy Kristovy

tváře a zakoušení hlubin jeho lásky. **Skrze růženec věřící čerpají hojnost milostí přijímaných takřka z rukou samotné Vykupitelovy matky.**“

„Růženec náleží k tomu nejlepšímu a nejosvědčenějšímu, co tradice křesťanské kontemplace nabízí. Tato modlitba se vyvinula na Západě, je typicky meditativní modlitbou a určitým způsobem odpovídá „modlitbě srdce“ či „modlitbě Ježíšově“, jež se zrodila na půdě křesťanského Východu.“

„Růženec je modlitba za mír a stejně tak je a vždycky byl modlitbou rodinnou a za rodinu. Růženec býval velmi oblíbenou modlitbou křesťanských rodin a je jisté, že měl na rodinné společenství příznivý vliv. Toto cenné dědictví bychom neměli opouštět. Je třeba vrátit se k rodinné modlitbě a modlit se také za rodiny s využitím právě této formy modlitby.“

Modlitba růžence může přinášet mnoho milostí a lze skrze ni vyprositi zázraky. Často, rád a velmi krásně o tom umí ve svých kázáních mluvit otec Vladimír a v dnešním úvodníku „kouzlo“ růžence náramně shrnul otec Karel. Přesto tato modlitba, přiznejme si... pro většinu nás, dospělých, bývá často především...“fuška“. Udělat si vůbec na růženec čas, soustředit se... a třeba k této modlitbě motivovat v rámci rodinné modlitby i děti. I na ně ovšem Jan Pavel II. ve svém apoštolském listu pamatoval:

„Dá se namítat, že růženec se zdá být modlitbou, která není příliš přizpůsobena vkusu současných dětí a mládeže. Tato námítka nejspíše míří na nesprávnou formu této modlitby. Nic nestojí v cestě tomu, aby (při zachování základní struktury) děti a mládež tuto modlitbu – v rodině i ve skupinách – obohatili vhodnými symbolickými a praktickými prvky, které by pomáhaly jejímu chápání a docenění. Proč to nezkusit?“

Pokud k sobě necháme promlouvat zkušenosti a svědectví současníků i svatých a budeme o růženci číst nebo rozjímat, dříve či později jistě pocítíme touhu všechno dobré, o čem zkušenosti jiných hovoří, zakusit „na vlastní kůži“. Nebo již nějaké zkušenosti (či víru v sílu růžence) sami máme, ale chceme se o ní podělit v rodině a přivést k ní i naše děti. V obou případech se vždy hodí nějaký pomocník, který nás bude motivovat a doprovázet, anebo tuto modlitbu přiblíží našim dětem. K tomu nás ostatně vybízel i Jan Pavel II. Vybízel k tomu, abychom růženec jen neodřikávali, ale opravdu rozjímali. Abychom pak rozjímali každé tajemství a pomáhali si k němu například ikonami, která tajemství vyobrazují. Každé tajemství pak lze doplnit související pasáží z Písma.

„Turínské schéma“ nabízí verše evangelia ke každému desátku, „rýnské schéma“ má dílčí námět k rozjímání před každým zdrávasem. Možností, jak si pomoci k tomu, abychom si modlitbu růžence a jednotlivých tajemství zpřístupnili, je mnoho. Dobrým průvodcem nám v tomto může být například praktická knížka P. Jana Balíka **Objevit tajemství růžence** nebo brožura **Růženec – krátké úvahy** (obojí vydala Matice cyrilometodějská).

Pro přiblížení modlitby růžence dětem pak vydalo Karmelitánské nakladatelství pracovní sešit **Růženec hrou**. Jde o sešitek s malebnými ilustracemi, podrobným návodem na modlitbu růžence, a přehledem všech růžencových tajemství s krátkou větičkou, která každé tajemství přibližuje. Velkým bonusem jsou přiložené samolepky, které mohou dětem jednotlivá tajemství o něco více přiblížit a dodat učení této velké a vážné modlitby prvek hry. Lehce se ovšem stane, že děti využijí samolepek podle vlastních tvořivých záměrů a ty skončí zcela jinde, než je jejich vyznačené místo. Pokud to nevdá rodičům a samolepky nebudou zdobit třeba střed televizní obrazovky nebo vzácný kus nábytku, nemusí být využity v samotném sešitku, pokud dětem budou

dělat větší radost jinde. Pokud se ovšem využijí podle původního záměru, může jejich vyplení posloužit třeba jako určitá odměna za dobře vykonanou „práci“. Naučit se, jaká tajemství patří do růžence radostného nebo slavného, jak jdou tajemství za sebou nebo jak zní celé vyznání víry, to je přeci velký kus práce. Stejně tak jako soustředit se a vydržet celý desátek bez poštuchování nebo povídání. Záleží tedy na rodičích, kteří děti k modlitbě vedou, zda samolepky využijí v rámci učení, a zda z nich udělají odměnu nebo nechají děti vyznačit ty části růžence, které už bezpečně umí.

Druhý velký bonus brožurky je úžasně barevný dřevěný růženec, na kterém je hned možné si modlitbu vyzkoušet. I když se jeden desátek můžeme pomodlit s pomocí prstů, přeci jen není nad to, když mohou děti po vzoru rodičů nebo dokonce místo nich odpočítávat zdrávasy na vlastním růženci.

Abychom zjistili, jak je brožurka užitečná v praxi, požádali jsme o její recenzi tři z našich farní a jejich potomky. Všem zúčastněným moc děkujeme za jejich příspěvky.

Brožurka „Růženec hrou“ je určená dětem, předkládá jim modlitbu růžence srozumitelnou formou, je pro zájemce výborným prvním kontaktem s touto modlitbou. Dala jsem tedy tento návod svým vnučátkům, aby zhodnotila jeho plasy i mínusy:

K tomu, aby čtenář z této „příručky“ pochopil, jak se modlí růženec, není třeba znát růžencová tajemství, ani dané modlitby, což je jednoznačné plus. K tajemstvím jsou navíc jednou větou dopsány příběhy, ze kterých tajemství vznikla, takže si děti, které neznají tyto příběhy, mohou rozšířit obzory. Vložený růženec navíc dává možnost si okamžitě vše vyzkoušet a není nutné ho někde shánět, pokud v domácnosti (nebo v blízkosti čtenáře) chybí. Asi jediným mínusem mohou být samolepky, které mohou spíš než pomoci k zapamatování a pochopení růžence, nejmladší čtenáře rozptýlit od záměru: naučit se růženec. Na druhou stranu mohou pomoci například při odškrtávání již naučených tajemství...

Hynek 7 let, Mája 10 let, Kryštof 13 let a Marie M.

Dostal se k nám pěkný sešit nazvaný Růženec hrou a s ním i dřevěný barevný růženec. Už dlouho jsem přemýšlela nad tím, že se s dětmi budeme někdy modlit alespoň desátek, takže nám sešit přišel zrovna vhod. Děti se toho hned ujalý a modlíme se každý den jeden desátek, na růženci má každý jinou barvu. V sešitě jsme si přečetli, z čeho se celá modlitba skládá, k popisu a obrázkům si děti lepí ještě nálepky. Vše je vysvětleno srozumitelně, stručně, sešit je dlouhý tak akorát, jen mi tam chybí některé informace, například, že na konci desátku se modlíme Sláva Otci nebo že první tři Zdrávas na růženci obsahují věty, ...kterého milujeme, v kterého věříme a v kterého doufáme.

Martina

Od naší milé knihovnice Kateřiny jsme před letními prázdninami dostali útlu brožurku Růženec hrou, obsahující návod k modlitbě růžence doplněný samolepkami a barevný dřevěný růženec. Knižička ovšem neměla takový ohlas, jaký jsem očekávala. Těžiště „práce“ s knihou bylo na mě, jakožto na rodiči, a v tom byl možná jeden kámen úrazu. Další hromadou kamení úrazu je fakt, že naše děti nevidí nás, rodiče, že bychom se růženec modlili, a zvláště proto jim možná monotónní modlitba růžence prostě nesedne (?). O knížku zavádila jen nejmladší dcera, a i když je už čtenářsky gramotná (9 let), samolepky si začala lepít, kam se jí zlíbilo, i mimo publikaci, a tím ještě víc, chudák „viník“, podryla moje snahy o růžencovou revoluci v naší rodině... Samotný korálkový růženec skončil jako nový pomocný účastník silničního provozu v našem autě.

Bez ohledu na zmíněnou publikaci se už spousty let snažím dospět k tomu, abych se „alespoň“ jednou denně pomodlila celý růženec. Na jednu stranu je to tak jednoduché... Na druhou stranu se mi to souvisle, třeba pár týdnů za sebou, ještě nikdy nepodařilo, takže pro mě to rozhodně jednoduché není. Aktuálně jsem dospěla do mnohde doporučené fáze, že když mám chvíli „čas“ (sedím v MHD nebo stojím ve frontě), mi téměř automaticky naskočí Otčenáš a Zdrávasy. Dobry. Ale zatím jsem to nedotáhla na cílenou souvislou modlitbu. Těch pár Zdrávasů pak často až dodatečně v duchu obětují v rámci živého růžence ve farnosti – přitom když jsem do společenství živého růžence vstupovala, cítila jsem se téměř dotčeně, že se po nás chce „jen“ jeden desátek za den! Taková drobnost!

Už pár let před pandemií – a před celosvětovým rozšířením online mší – jsem při práci téměř denně poslouchala přenosy mší na internetu. Abych „zabila dvě mouchy jednou ranou“, sledovala jsem výhradně zahraniční mše, zejména v milované francouzštině, abych „udržovala“ jazyk. Během pandemie jsem tento zvyk rozšířila i na živé růžence, konkrétně na ty, které jsou denně přenášeny v přímém přenosu z Lourdes. Ve všední dny, kdy se při práci nemusím 100 % soustředit, netelefonuji, nediskutuji s kolegy nebo s dětmi, se tedy snažím poslechnout a aspoň trochu promodlit lourdský růženec. To je moje aktuální růžencová fáze...

Veronika

I u nás s doma se s dětmi v rámci večerní rodinné modlitby modlíme zatím „jen“ desátek. Někdy tatínek předříkává za sebou vždy dvakrát jedno z pěti tajemství, a všech pět tedy vyjde na jeden desátek. Jindy se střídáme všichni a v rámci jednoho desátku dostane každý z našich pěti členů rodiny vždy dvakrát možnost říci něco o Ježíši, a nemusí to být striktně znění nějakého tajemství. Takže část zdrávasu pak zní třeba: Po-žehnaný plod života tvého, Ježíš, který nás má rád... nebo Ježíš, který uzdravuje.... Občas se o Pánu Ježíši dozvídáme i „nové“ zajímavosti a někdy si říkáme, že bychom na vědomostech ohledně Ježíšova života měli s dětmi zapracovat. Nejdůležitější na celé modlitbě desátku mi ovšem přijde to, vést k ní děti s vírou ve velkou přímluvu a pomoc Panny Marie a v důvěru, že Bůh sám si nás k sobě i skrze tuto modlitbu přitáhne.

Papež Jan Pavel II. řekl v prvním roce svého pontifikátu:

„Na pozadí slov Zdrávas, Maria se před naším duchovním zrakem skutečně promítají hlavní příběhy ze života Ježíše Krista. Příběhy sestávají z radostných, bolestných i slavných tajemství a přivádějí nás k živému společenství s Ježíšem takřka prostřednictvím srdce Matky. V růžencových desátkách může naše srdce obsáhnout i všechny skutečnosti, které jsou složkami života jednotlivce, rodiny, národa, církve a celého lidstva. Pojímá osobní příběhy i události týkající se bližních a zvláštním způsobem objímá ty, kdo jsou našemu srdci nejbližší. Prostá modlitba růžence tedy tepe v rytmu lidského života.“

Kéž tedy tepe co nejčastěji i v našich životech.

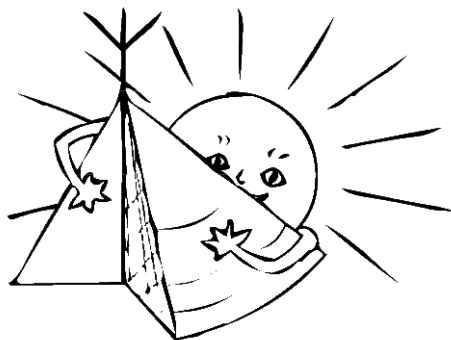
-kazy-

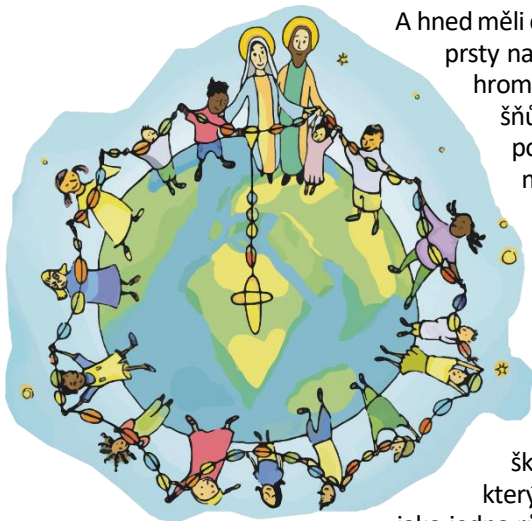
■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

Milé děti, pro tento náš podzimní zpravodaj jsme zvolili téma „růženec“. Asi se ptáte: „Proč o růženci píšete i nám? Máme se ho modlit také my děti? Proč? Ten se snad modlí jen staří lidé...“ Kdepak, modlí se ho od nepaměti lidé všude na světě, mladí i staří, a učí se ho modlit už i děti. Dříve se lidé, kteří uměli číst, modlili žalmy. Ti ostatní se jim ale chtěli svou modlitbou podobat a být také stále ve spojení s Pánem Ježíšem a Pannou Marií. Znali modlitby Otčenáš a Zdrávas Maria. A žalmů je v Bibli 150! Vymysleli to

šikovně. Vybrali 15 nejvýznamnějších událostí ze života Pána Ježíše a Panny Marie, rozdělili je na radostné, bolestné a slavné. Každou událost začínali Otčenášem a pak 10krát opakovali Zdrávas Maria se zvolenou událostí neboli tajemstvím. O něm při modlitbě přemýšleli.

A hned měli číslo 150. Aby je nerušilo počítání, používali prsty na rukou, překládali kamínky z hromádky na hromádku nebo posunovali korálky či uzlíky na šňůrce. Vzniklo vlastně malé modlitební počítadlo. Lidé byli stále s Ježíšem a Marií a modlitba měla svůj řád. Nakonec si ji oblíbili i vzdělaní lidé a stále se jí rádi modlí všichni křesťané. Papež, svatý Jan Pavel II. ještě přidal 5 tajemství růžence světla. Připomíná život Pána Ježíše od křtu v Jordánu až po Poslední večeři. Při růženci můžeme prosit za všechny – za nemocné, opuštěné, za mír na celém světě. Děkovat za rodiče, sourozence, za školu a kamarády. Radovat se z krásy světa, který pro nás Bůh připravil. Každý Zdravas je jako jedna růžička. A růženec je velká kytice růží, které

svou modlitbou Panně Marii z lásky přinášíme. Děti, tak co? Zkusíte to? Můžete začít ráno cestou do školy, při čekání na tramvaj nebo na autobus. Jedna růžička za všechny doma, další za paní učitelku a za spolužáky. Třeba ještě stihnete za lidi opuštěné, nemocné, zemřelé a za ty, kteří nejvíc potřebují, abychom se za ně modlili... V pondělí 18. října proběhne jako každý rok celosvětová modlitební aktivita – Milion dětí se modlí růženec. Tentokrát za válkou zničenou Sýrii. Otec Pio z Pietrelciny jednou prohlásil: „Když se milion dětí bude modlit růženec, svět se změní.“ Můžete se přidat i vy:) Buď se přijďte společně s námi modlit v 17 hodin do kostela, nebo se k nám na dálku připojte tam, kde právě budete. Letos se pomodlíme radostný růženec. Připravte si obrázek jednoho z jeho tajemství. Návod, jak se modlit najdete na grafických listech uvnitř časopisu.

Těším se na vás

Lída

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

Misijní jarmark – Děti pomáhají dětem

Proběhne v neděli **17. října**. Projekt, do kterého se zapojují i děti. Svými výrobky, které se za dobrovolný příspěvek nabídnou na jarmarku, mohou pomoci našim dvěma sponzorovaným dětem z Adopce na dálku, šestnáctileté ugandské holčičce Jane Nalweyisio a devítiletému indickému chlapci Fernandu Kristonovi. Děti, určitě se budou líbit přáníčka, svícny, keramika, cokoli, co rádi vyrábíte pro radost druhým. A můžete tím pomoci! Do soboty 16. října přineste své výrobky na faru a v neděli nám přijďte pomoci do sálu prodávat. Těšíme se na vás!

Modlitba Radostného růžence – Milion dětí se modlí růženec

V pondělí **18. října** od 17.00 v kostele. Tentokrát za všechny postižené nemocemi a chudobou v Sýrii. Děti si doma nakreslí obrázek jednoho z tajemství radostného růžence, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

Adventní věnečky

V sobotu **27. listopadu** mezi 10. a 12. hodinou budeme zdobit na faře v učebně adventní věnečky. Přineste si s sebou, kdo můžete, korpusy na věnečky, větvičky, slaměnky, stužky, svíčky, nůžky, drátky i spoustu dalších zajímavých nápadů. Zatím sušte a sbírejte v lese všechno, co by se na věnečkách v adventu mohlo líbit. Věnečky se nám zatím vždycky povedly, tak se těším, že i letos si to při jejich zdobení zase pěkně užijeme. Druhý den, na první adventní neděli, je pan farář bude v kostele žehnat.

Mikulášská nadílka

V neděli **5. prosince** od 17 hodin ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás těší Mikuláš s anděly a čertem. Společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

Po stopách Pražského Jezulátka – Stopy

Ve středu **15. prosince** od 16 hodin zveme všechny děti a jejich rodiče na předvánoční komentovanou prohlídku kostela Panny Marie Vítězné a Pražského Jezulátka, v Karmelitské ulici, kam pravidelně chodíváme na pouť na poděkování na konci školního roku. Projekt Stopy je speciálně upravený pro děti naší farnosti, a nejen pro ně. Seznámí nás s historií i současností kostela, dostaneme se i do míst běžně nepřístupných. Doprovod dětí bude zajištěn, od fary v 15 hodin a návrat cca kolem 18.30.

■ Prázdniny s Aničkou

Vážení rodiče, posílám přehled toho, co chystáme v letošním a příštím roce.

- První na řadě jsou **podzimní prázdniny** v termínu **27.-31. 10.** Letos se vypravíme do Hrádku u Vlašimi, kde jsme byli párkrát v předešlých letech. Přihlášky na nástěnkách nebo na farních webových stránkách (<http://www.farnoststrasnice.cz/doky/prihlaska-hradek-2021.pdf>).
- Termín **jarních prázdnin** připadá na **12.-19. 3. 2022**. Tradičně pojedeme do Rokytnice nad Jizerou. Květnové svátky nám v roce 2022 nepřejí, takže nebude květnový výjezd.
- **Letní farní tábor** cílíme na datum **1.-12. 8. 2022**. Pokud by se termín změnil, dali bychom vědět včas. Vše samozřejmě záleží na epidemické situaci. Nebo jak říká (ne)jeden farář – dá-li Bůh a jak dá Bůh.

Přeji vám hezký konec léta a příjemný začátek podzimu,

Anička Kafková

Jak se modlíme řířence?

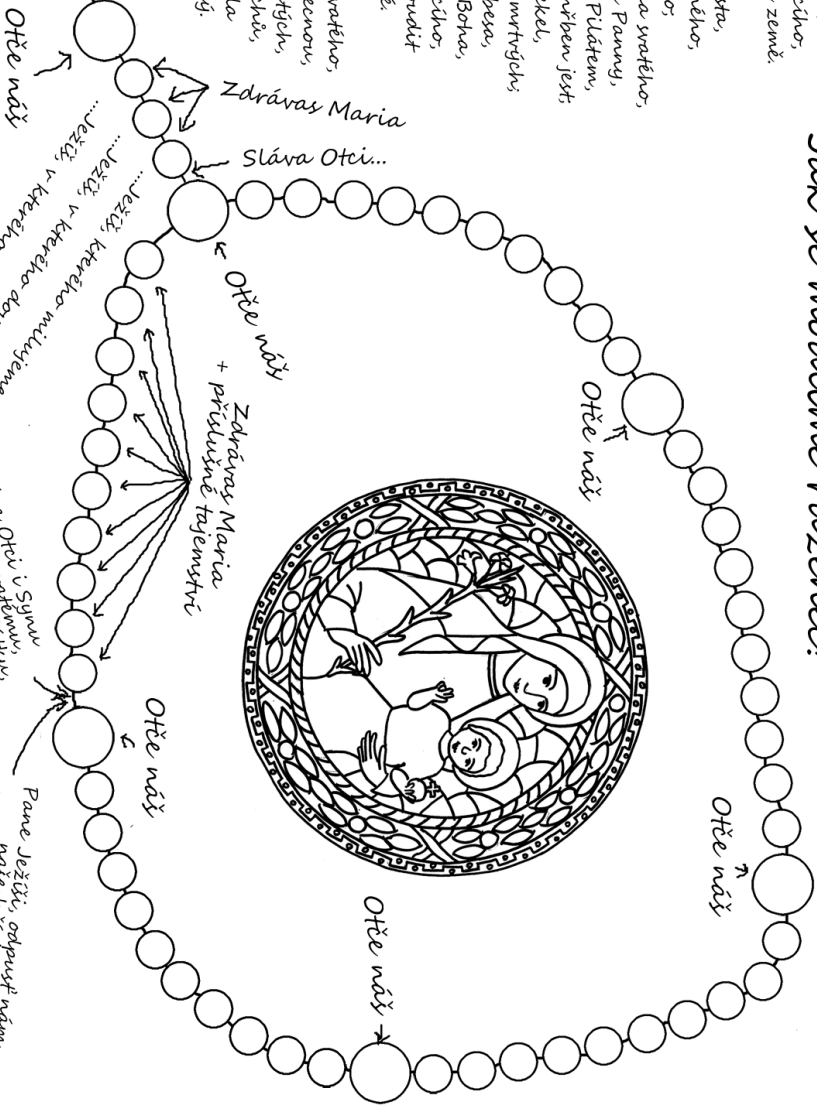
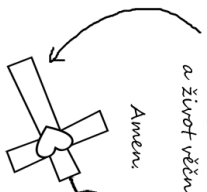
Vřím v Boha,
 Ote všemohoucích,
 Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista,
 Syna Jeho jediného,
 Pána našeho;

jenž se počal z Ducha svatého,
 narodil se z Marie Panny,
 hrpěl pod Pontiem Pilátem,
 ukřižován umřel i pokrýben jest
 sestoupil do pekla,
 třetího dne vstal z mrtvých;

vtoupil na nebesa,
 sedí po pravici Boha,
 Ote všemohoucích,
 odtud přijde soudit
 žive i mrtvé.

Vřím v Ducha svatého,
 svatou církev obecnou,
 společenství svatých,
 odpustění hříchů,
 vzkříšení těla
 a život věčný.

Slávu Otci v Synu
 i Ducha jeho svatého,
 jako bylo v začátku
 i nyní, i vždy Amen
 a na věky věků

Pane Ježíši, odpusť nám
 uctvaní naše hříchů,
 a přiveď nás pekelného ohně
 zvláště Ty, které Těho milosrdenství
 nevyčísle potřebují

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI NA ŠKOLNÍ ROK 2021/2022

Bohoslužby v našem kostele	pondělí–pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	půl hodiny přede mší sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svate	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00 (od října)
Příprava dospělých na křest	po dohodě s knězem	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči.	
Příprava na biřmování dospělých	po dohodě s knězem	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem; je nutné se dohodnout nejméně tři měsíce předem	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní knihovna půjčuje	1. středa v měsíci	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	8.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Dětská schola (Malá Kalča)	zkoušky v pondělí odpoledne	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Vycházky seniorů	4. úterý v měsíci dle dohody	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 11.00	
Úklid kostela	pondělí od 13.00	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. Zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Vězte vy, předurčení ke spáse, Ježíšovi nevolníci v Marii, že *Zdrávas Maria* je po modlitbě *Otčenáš* nejkrásnější ze všech modliteb. Je to nejdokonalejší pocta, jakou můžete Marii vzdát, protože s touto poctou vyslal Bůh archanděla, aby získal Její Srdce. ...

Dobře pomodlené *Zdrávas Maria*, to znamená pozorně, zbožně, a prostě, je, podle svatých, *nepřítelem ďábla* a zahání ho na útěk. Je kladivem, které ho drtí. Je *zdrojem svatosti pro duši, radostí andělů, líbeznou písní předurčených, chvalozpěvem Nového Zákona, Mariinou rozkoší a slávou Největší Trojice. Zdrávas Maria je nebeskou rosou, která zúrodňuje duši, je čistým polibkem lásky, který dáváme Marii...*

Naléhavě vás tedy prosím... abyste se modlili *růženec*, a pokud čas dovolí, každý den všech patnáct desátků. A v hodině své smrti budete žehnat dni a hodiny, kdy jste mi uvěřili.

(Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu
O pravé mariánské úctě, MCM, Olomouc 1999)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz

zpravodaj@farnoststrasnice.cz